

เดือนใจ แซ่หลี่ 2557: ผลของการรับรู้บรรยากาศองค์กรและความพึงพอใจในงานที่มี
ต่อความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตนิคมอุตสาหกรรม
แหลมฉบัง ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การบริหารและพัฒนาอุตสาหกรรม) สาขา
การบริหารและพัฒนาอุตสาหกรรม คณะวิทยาการจัดการ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑามาศ ทวีไพบูลย์วงษ์, Ph.D. 163 หน้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการรับรู้บรรยากาศ
องค์กร ระดับความพึงพอใจในงาน และระดับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงาน ศึกษาเปรียบเทียบ
ระดับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานจำแนกตามระดับการรับรู้บรรยากาศองค์กรและ
ระดับความพึงพอใจในงาน และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ระดับความผูกพันต่อองค์กรตามการ
รับรู้บรรยากาศองค์กรและความพึงพอใจในงานของพนักงาน โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย
พนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังจำนวน 420 คน เก็บรวบรวม
ข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 420 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย
ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยค่า t – test และ
One – way Anova รวมทั้งวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได โดยกำหนดค่านัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า 1) พนักงานมีการรับรู้บรรยากาศองค์กรในภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก กล่าวคือบรรยากาศองค์กรเอื้ออำนวยต่อการทำงานมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47
ระดับความพึงพอใจในภาพรวมพนักงานมีความพึงพอใจในงานอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.47 และระดับความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานในภาพรวมพบว่าพนักงานมีความ
ความผูกพันต่อองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 2) พนักงานที่มีระดับการ
รับรู้บรรยากาศองค์กรแตกต่างกันจะมีระดับความผูกพันต่อองค์กรในภาพรวมแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพนักงานที่มีระดับความพึงพอใจแตกต่างกันจะมี
ระดับความผูกพันต่อองค์กรในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3)
การรับรู้บรรยากาศองค์กรและความพึงพอใจในงานสามารถร่วมกันพยากรณ์ความผูกพันต่อ
องค์กรในภาพรวมของพนักงานได้ โดยมีประสิทธิภาพการพยากรณ์ร้อยละ 78.6 ($R^2 \text{ adj} = .786$)